

عنوان مقاله:

چالش های کشاورزی پایدار، تولید با کیفیت، نگاه به آینده (مطالعه موردی استان اصفهان)

محل انتشار:

اولین همایش ملی مدیریت و توسعه کشاورزی پایدار در ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

علی اصغر بسالت پور - دانشجوی دکتری گروه علوم خاک دانشگاه صنعتی اصفهان

محمدعلی حاج عباسی - دانشیار گروه علوم خاک دانشگاه صنعتی اصفهان

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار در هر نظام نیازمند پایانی مولفه های آن نظیر محیط زیست، فرهنگ، سیاست و مدیریت های علمی و بهینه کشاورزی و منابع طبیعی می باشد. این پژوهش با هدف بررسی چالش های کشاورزی پایدار در استان اصفهان به منظور افزایش کارایی و بهره وری، ایجاد تنوع در مقوله کشاورزی استان و به حداقل رساندن مخاطرات ناشی از این چالش ها انجام گرفت. نتایج نشان داد که سیستم های نامناسب شخم زمین های زراعی به ویژه در اراضی با شیب زیاد و خاک های کم عمق و شخم زمین های حاشیه ای، آلودگی ناشی از دفن مواد زائد شهری، صنعتی و انتقال رسوبات و مواد آلی ناشی از عملیات خاک ورزی نامناسب بر روی مناطق شیب دار، استفاده نامناسب از سیستم های آبیاری و مصرف نامعقول کودها از جمله عوامل اصلی هدر رفت منابع خاک و شور شدن اراضی در استان بود. برخی از مهمترین محدودیت ها چالش های کشاورزی استان نیز شامل کمبود مکانیزاسیون، کمبود منابع آب و نامناسب بودن آب آبیاری و مصرف بیش از حد منابع آب در بخش کشاورزی، یکپارچه نبودن اراضی، نبود دانش مورد نیاز کشاورزی و همچنین استفاده نکردن از افراد متخصص در این بخش و نبود منابع تبدیلی در استان بود. در این راستا تهیه الگوی کشت مناسب با شرایط هر شهرستان به ویژه به منظور تغییر الگوی کشت گیاهان با نیاز آبی بالا به گیاهان با نیاز آبی پائین، استفاده از سیستم های آبیاری تحت فشار در برخی مناطق، یکپارچه سازی اراضی در حد امکان، اجرای برنامه های آموزشی- ترویجی نظیر حفظ بقایای گیاهی در خاک، استفاده از ارقام گیاهان مقاوم به خشکی و شوری تنظیم و رعایت تناوب زراعی صحیح به عنوان برخی از مهمترین و موثرترین راهکارها جهت دستیابی به کشاورزی پایدار در استان ارائه شد.

کلمات کلیدی:

کشاورزی پایدار، مدیریت پایدار خاک، خاک ورزی، خرده مالکی و استان اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/72937>

